

Читателя помни Генерала Радецки, отличившия се въ време на Шипченската защита презъ Августъ. Цѣли петъ мѣсица отъ тогазъ той занимавалъ Шипка, т. е. върха на гората, защото селото и устието на югъ били въ турски рѣцѣ. Тамъ са намѣрвала силна турска войска. Нѣма нужда да представями ужасното положение, лишенията и непрестанни безпокойствия въ които са намѣрвали защитниците на Шипка презъ всичко жестоко време на настанжлата зима. Часть отъ войскитѣ на Радецки занимавали въ същото време Габрово, Търново, Севлиево, Ловечъ.

Подиръ нападанъето на Плевень при генерала Радецки били испроводени нови подкрѣпления, между другитѣ: българекитѣ дружици, 16 дивизия на генерала Скобелева и нѣколко коннични полкове. Въ тѣсна връзка съ отряда на генерала Радецки са намѣрвали войскитѣ на генерала Карцева, комуто било възложено да премине презъ Троянския проходъ и той съставялъ дѣсния флангъ (крило) на централната армия. Командира на 11-й корпусъ генералъ Деллингегаузенъ съставлявалъ лѣвий флангъ и билъ назначенъ да премине Балкана презъ Еленско-Твърдишкото устѣе на Балкана.

Най-напредъ ударили напредъ двата фланга: дѣсенъ и лѣви. На 21 декемвр. генералъ Карцевъ трѣгнѣлъ презъ Троянскій проходъ, като ималъ да са бори съ всички балкански препятствия. На 24 декемвр. войскитѣ на генерала Карцева стигнѣли върха на Балкана. На 25 направили рекогносцировка, изъ която са узнало че Троянския юженъ изходъ билъ още занятъ отъ турски войски. По тѣзи причина станало нужно да са забиколява, по балканскитѣ пѣтеки, така също както правила западната войска подъ началството на Гурко. На 27 дек. едно отдѣление съ голѣми лишения и трудности